

Lisa Tan, "Dodge and/or Burn", installationsvy. Foto: Jean-Baptiste Béranger

"Motivet vandrar från konsthistorien via väntrummet in i Tans konstnärskap."

Dodge and/or Burn. Dråpligt om människans fåfänga kontrollbehov

Konst | Utställning

Dodge and/or Burn
ACCELERATOR
TOM 11 FEBRUARI 2024

Våra försök att förstå och förklara vår omgivning kommer ständigt till korta. Vad ska man då göra när orden inte räcker till?

Människan förfogar över en mängd olika mekanismer för att få ordning på tillvaron, för att få den att verka logisk, eller i vart fall begriplig. Ändå vet vi att våra förklaringsmodeller är konstruktioner som bygger på en blandning av fakta och gissningar och att de redskap vi har för att förklara och förstå aldrig riktigt fångar vad det vill säga. Orden räcker inte till, som det heter.

Lisa Tans "Dodge and/or Burn" är som ett flätverk av aspekter av våra tillkortakommanden när det gäller att förstå oss själva och vår tillvaro. Det är en utställning som både kräver att betraktaren stannar till och reflekterar, sam-

tidigt som den väddar till att just släppa greppet och erfara, snarare än tänka.

Nej, det går inte ihop. Och det är just det som är poängen. Det är just det som gör utställningen till en sällsynt lyckad sönderdelad helhetsupplevelse. Om man kan säga så.

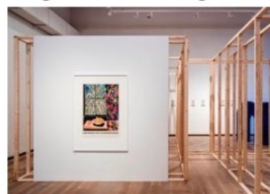
Grunden till utställningen är ett schema som neurologen Oliver Sacks en gång skissade över migrän och angränsande sjukdomar. Schemat har två axlar: en pekar mot varaktighet, en pekar mot intensitet, och mellan dessa uppstår ett ruttmönster av tillstånd, från epilepsi till bipolär sjukdom, där migrän formar ett centrum.

Men man kan också läsa schemat som en planlösning, vilket är just vad Lisa Tan har gjort. De bägge rummen på Accelerator har omformats så att gränserna i Sachs struktur har blivit till väggar, som till stor del endast består av den grundläggande regelstrukturen. I de olika rummen har Tan sedan placerat ut olika verk och installationer.

Det finns inga dörrar, in- eller utgångar, utan besökaren rör sig

mellan rummen genom att gå genom väggarna. Lisa Tans verk är "åtskilda och individuella, men ändå med gränsområden där de flyter in i varandra", precis som Sacks beskrev sina tillstånd. Verket "Pa" är själv ett exempel på en fragmenterad enhet, där en skylt från ett välkänt elektronikföretag har brutits upp och spritts över hela utställningsytan.

"Pa" för tankarna till postmodernismens besatthet av språk och tecken, samtidigt som enheterna fungerar som solitära skulpturer. Lisa Tan använder gärna tecken och föremål som redan har mening, helst sådant som redan har återbrukats. "Waiting room series" består av fotografier hon har tagit av re-

Lisa Tan, "Waiting room series", 2023.

produktioner av världsberömda konstverk i olika väntrum. Motivet vandrar från konsthistorien via väntrummet in i Tans konstnärskap. Men det inte bara en postmodern "bild av en bild" utan också en påminnelse om hur det är att sitta och vänta hos psykoanalytikern.

Mitt i Lisa Tans spel med tecken och kluriga reflektioner över språk och bilders tillkortakommanden blottas en personlig historia. Denna blandning mellan det allmänna och det personliga återkommer genom hela utställningen. Den finns i de inramade breven från hennes läkare liksom i undertexten om utbrändhet som klingar i video- och ljudverket "Dodge and/or Burn", som ger utställningen dess titel.

Videon utgår från en händelse då Lisa Tan flög över de massiva fyrverkerier som firar den amerikanska nationaldagen och hur hon fascinerats av blandningen av kraftfulla explosioner och det entoniga ljudet av planetens luftkonditionering. Verket berättar den dråpliga historien om hur Tan under flera år försöker återuppleva denna händelse för att

filma den, en historia som också handlar om människans fåfänga försök att kontrollera tillvaron.

"Dodge and/or Burn" är inte bara ett videoverk, utan en installation som är uppdelad i tre olika rum. Jag står ett tag konfunderad inför den högtalare som utgör verkets tredje del, tills jag inser att jag lyssnar på ljudet från planetens luftkonditionering. Även om Lisa Tan inte riktigt lyckade fånga det unika, färggranna spektaklet från fyrverkerierna, fick hon med sig kabinens konstanta susande. Jag kan inte annat än att le. Se där ett samtida *vanitas vanitatum*, en tomheternas tomhet.

Utställningen "Dodge and/or Burn" liksom vecklar ut sig ju mer man rör sig i den, det är som om sammanhangen uppstår med besökarens förflyttning. Det är en underfundig och mycket bra utställning. Men det hade ni redan förstått.

Håkan Nilsson
konst@svd.se